

Eid al-fitr borde bli ny helgdag

" 8 augusti 2013 – 07:00

Så är ramadan över för det här året. Nu följer fest – Eid al-fitr – på fasta, något som är väl unnat alla som under en månad avhållit sig från mat och dryck från soluppgång till solnedgång. En alldeles särskild prövning under den nordiska sommaren. Och en nordisk, svensk, tradition har ramadan blivit. Den första islamska församlingen bildades för snart 65 år sedan. I dag har omkring en halv miljon svenskar muslimsk bakgrund och även för många som annars inte är särskilt praktiserande, det vill säga flertalet, är fastemånaden viktig. Handlarna har också börjat upptäcka ramadans betydelse; förra året omsatte ramadanhandeln mer än en miljard kronor.

Det finns alltså likheter mellan jultiden och ramadan. I hyreshuset där jag bor har det också blivit så att vi tänder ljusslingor på balkongerna under båda högtiderna. Ramadan har fått en självklar plats i det offentliga rummet, i alla fall där hemma på gården. Tänk om det kunde få större spridning, om också kommuner och handlare kunde haka på. Det skulle få fler svenskar att känna sig erkända, skapa mer av ett inkluderande vi, något som så väl behövs. Samma gäller möjligheten att vara ledig på Eid al-fitr och sättet festhögtiden uppmärksammas – eller inte uppmärksammas – i skolorna (när ramadan infaller under terminstid). Varför inte en nationell helgdag? I Jordanien, som har omkring tre procent kristna, är juldagen det. Likaså i Indonesien, landet med världens största muslimska befolkning.

Krister Stendahl brukade tala om hur viktigt det är att se skönheten i andra religiösa traditioner, att odla en "helig avund". För mig som kristen finns det mycket i ramadan att vara heligt avundsjuk på, inte minst detta att en hel månad får präglas av ett annat tempo, en annan livsrytm, som inbjuder till fördjupning. Att fastetiden också handlar om att vara omsorgsfull i vad man tänker, hur man talar, hur man umgås med andra. Att generositet, solidaritet och delande ska prägla fastetiden. Som den kväll då vår valp smet och tog sig in till ramadanfirande grannar våningen ovanför, en djupt troende familj med ursprung i Gaza. Vild kalabalik utbröt när barnen där – det var fullt hus med vänner på besök – och valpen blev lika rädda. Nästa morgon ringde det på dörren. Lille Ahmed hade med sig ett fat med rester från måltiden kvällen som han överlämnade: "Kött till hunden, varsågod!" Det är kärlek. Det är ramadan. Glad Eid!

Peter Lööv Roos